

hvis man havde henvendt sig til Landsoverskatteraadet her i Byen, saa er jeg ganske sikker paa, at man ogsaa derfra, hvor man kender vedkommende Lærer, vilde faa en Udtalelse om, at han var den eneste Mand, man kunde tage til det Hverv. Han har i 6 Aar som Sogneraadmedlem været med til at ligne Skatter, i 2 Aar siddet som Ligningskommissionsmedlem i Nakskov og i 3 Aar fungeret som Skatteraadformand. Der er absolut ingen i Lolland-Falsters Stift, der paa dette Omraade kan staa ved Siden af ham. Den højtærede Finansminister fandt ham alligevel ikke værdig til at være Skatteraadformand, men tog en anden Dommerfuldmægtig, som heller ikke havde Spor af Begreb om Skattevæsenet, som aldrig nogen Sinde havde skænket det en Tanke eller havde haft noget med det at gøre. Nu kunde jeg godt tænke mig, at man foretrak en Venstremand fremfor en Socialdemokrat, hvis de var paa lige Hammel og deres Evner og Dygtighed var lige, til Trods for at Skatteraadet i Forvejen bestaar udelukkende af Venstrømænd, men her er Forholdet altsaa det, at den ene er absolut fuldkommen umulig til sit Hverv, og han faar Embedet, og den anden, som efter alle Menneskers Mening har alle Betingelser for at kunne udføre det, faar det ikke. Det synes mig at være en ejendommelig Maade at besætte Skatteraadspadser paa, idet det dog gælder om for vedkommende at have Befolkningens Tillid. Jeg har forhørt mig hos nogle af den højtærede Finansministers Meningsfæller, fremtrædende Folk, og spurgt, hvad de mente om dette Forhold, og jeg har fra alle Sider hørt Udtalelser, der i høj Grad beklagede denne Udnævelse. Fra en enkelt Mand, der staaar Skatteraadet meget nær, fremkom det ejendommelige Udtryk, at det, der passerede her, var noget Svineri. Det er en af den højtærede Finansministers nærmeste Meningsfæller, der har givet sin Opfattelse af hans Maade at røgte sin Embedsgerning paa Udtryk paa denne Maade. Jeg er bange for, at hele Befolkningen i Lolland-Falsters Stift har ganske den samme Opfattelse som den, denne Venstremand har udtalt. Den højtærede Indenrigsminister ryster paa Hovedet, men han har jo ikke haft noget med denne Sag at gøre og kan ikke vide Besked om det. Man kan jo anstille en Prøve, og den højtærede Minister vil sikkert være ude af Stand til at kunne faa en Udtalelse fra noget som helst Men-

neske paa Lolland-Falster, som mener, at den udnævnte Skatteraadformand er lige saa egnet som den Mand, der blev forbigaaet.

Da jeg netop faar Øje paa den højtærede Indenrigsminister, vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord angaaende et Forhold, der ogsaa har været omtalt af adskillige andre Talere under denne Finanslovbehandling, under alle tidligere Finanslovbehandlinger og under mange andre Spørgsmaals Behandling her i Tinget, men det er ogsaa en Sag, som har Krav paa hele den Opmærksomhed, der vises den. Det er Spørgsmaalet om at skaffe Arbejde til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Fra alle Sider er man enig om, at Arbejde er at foretrække for Understøttelse, jeg har en Gang i sin Tid udtalt noget lignende i denne Sal og faaet Tilslutning dertil. Nu er der gaaet nogle Aar, og jeg synes, vi er lige saa langt fra at have opfyldt dette Krav som den Gang. Jeg synes heller ikke, at man fra Regeringens Side har sin Opmærksomhed tilstrækkelig henvendt derpaa. Jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at Regeringspartiet ved de sidste Valg har skaffet sig ikke saa faa Stemmer ved en meget stærk Kritik af Understøttelsessystemet, og man understregede meget stærkt Nødvendigheden af at sætte Arbejde i Gang. Dette at søge Valg paa et saadant Program og at understrege det saa stærkt, som Regeringspartierne gjorde ved sidste Valg, synes jeg maatte forpligte til at gøre noget ekstraordinært. Nu kan man sige, at det er vanskeligt at udrette noget af Betydning for at komme Arbejdsløsheden helt til Livs, men jeg tror dog, det er muligt i alt Fald at komme den til Livs i en Periode, og jeg vil gerne yde mit ringe Bidrag til, at dette Spørgsmål kan tages op til Overvejelse paa et enkelt Punkt, hvor man uden store ekstraordinære Udgifter vil kunne aflaste Arbejdsløsheden med adskillige Tusinder arbejdsløse. Jeg tænker her paa en virkelig grundig Forbedring af vore Landeveje, Amtsvejene og de mest befærdede Sogneveje. Vi er alle sikkert enige om, at vore Veje befinder sig i en meget daarlig Forfatning og bliver daarligere og daarligere, takket været den udvidede Automobiltrafik paa dem. Der er for længst vedtaget en Skat paa Motorkøretøjer, som er beregnet til at skulle anvendes til Vejenes Istandsettelse. Hvis man nu skred til en virkelig grundig Forbedring af de mest trafikerede Veje, vilde der senere spares bety-